

**ВІННИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ  
ІМЕНІ МИХАЙЛА КОЦЮБІНСЬКОГО  
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ОДЕСЬКА ПОЛІТЕХНІКА»  
ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІЙ І  
ЗВ'ЯЗКУ  
УНІВЕРСИТЕТ МІКОЛАСА РОМЕРІСА (ЛИТВА)  
SCIENCE AT RISK Emergency Office  
ЗАХІДНЕ МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО  
АГЕНТСТВА УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ  
ВІННИЦЬКА ОБЛАСНА ВІЙСЬКОВА АДМІНІСТРАЦІЯ  
ВІННИЦЬКА ОБЛАСНА РАДА  
ВІННИЦЬКА МІСЬКА РАДА**

**ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ**

**V Всеукраїнської науково-практичної конференції  
(з міжнародною участю)**

**«ПОЛІТИЧНІ, ПРАВОВІ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНІ ПРОБЛЕМИ  
ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ ТА ПУБЛІЧНИХ  
СЛУЖБОВЦІВ У ВОЄННИЙ ТА ПОВОЄННИЙ ПЕРІОД»**

**24 ЧЕРВНЯ 2026**

**М. ВІННИЦЯ**

УДК 351/354:174:34(477:4)(06)

**P64**

**«Політичні, правові та організаційні проблеми діяльності органів публічної влади та публічних службовців у воєнний та повоєнний період»: збірник матеріалів V Всеукраїнської конференції з міжнародною участю (м. Вінниця, 24 червня 2026 р.). Вінниця : ТОВ «Друк», 2026. 264 с.**

Збірник містить матеріали Всеукраїнської наукової конференції з міжнародною участю **«Політичні, правові та організаційні проблеми діяльності органів публічної влади та публічних службовців у воєнний та повоєнний період»**. До збірника увійшли тези доповідей, в яких розглядаються актуальні науково-прикладні проблеми діяльності органів публічної влади та публічних службовців у воєнний та повоєнний період. Наукові ідеї, висловлені у збірнику, відображають особисту думку авторів. Редакційна колегія не несе відповідальності за зміст наукових публікацій і дотримання авторами правил академічної доброчесності.

*Рекомендовано до друку вченою радою факультету права, публічного управління і менеджменту Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського (протокол №1 від «26» серпня 2026 р.)*

#### **Рецензенти:**

**Лазор О. Я.** – доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри публічного управління та менеджменту Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського.

**Мельничук О. Ф.** – доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри публічно-правових дисциплін Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського

**Відповідальні за випуск:** Лапшин С.А., Круць А.І. .

**Адреса редколегії:** 21000, м.Вінниця, вул.К.Острозького, 32, к.3, ауд.306

© Вінницький державний педагогічний  
університет  
імені Михайла Коцюбинського, 2026  
© Автори статей

|                                                                                                                                                                                 |            |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------|
| <b>Лазор О.Я., Репешко Є. С.</b><br><b>АНТИКРИЗОВИЙ МЕНЕДЖМЕНТ У ДІЯЛЬНОСТІ ПУБЛІЧНИХ СЛУЖБОВЦІВ ПІД ЧАС ВІЙНИ</b>                                                              | <b>98</b>  |
| <b>Лазор О.Я., Касюк О.В.</b><br><b>ВПРОВАДЖЕННЯ КРІ (КЛЮЧОВИХ ПОКАЗНИКІВ ЕФЕКТИВНОСТІ) ДЛЯ ПУБЛІЧНИХ СЛУЖБОВЦІВ</b>                                                            | <b>103</b> |
| <b>Лазор О.Я., Артюніна А.Ю (Вилко)</b><br><b>ОСОБЛИВОСТІ ПРИЙНЯТТЯ НА ДЕРЖАВНУ СЛУЖБУ В ПЕРІОД ДІЇ ВОЄННОГО СТАНУ</b>                                                          | <b>112</b> |
| <b>Лапшин С.А.,</b><br><b>СВІТОВИЙ ДОСВІД ВПРОВАДЖЕННЯ ІНСТРУМЕНТІВ ЕЛЕКТРОННОЇ ДЕМОКРАТІЇ В УПРАВЛІНСЬКИЙ МЕХАНІЗМ</b>                                                         | <b>119</b> |
| <b>Лазор О.Я., Пацан М.М.</b><br><b>ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ПРАЦІВНИКІВ СУДУ ЯК ЕЛЕМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ СУДОВОЇ ВЛАДИ</b>                                         | <b>124</b> |
| <b>Москвічова О.С.</b><br><b>ТРАНСПОРТНО-ЛОГІСТИЧНА ІНФРАСТРУКТУРА ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД ЯК ФАКТОР ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ НАСЕЛЕННЯ В УМОВАХ ВІЙНИ</b>                    | <b>130</b> |
| <b>Назаренко М.О., Хоменко Я.О.</b><br><b>ПРОБЛЕМИ ТА ВИКЛИКИ У СФЕРІ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ НАСЕЛЕННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ</b>                                                 | <b>136</b> |
| <b>Назаренко М.О., Катрага О.В</b><br><b>РОЛЬ МЕНЕДЖМЕНТУ У ФОРМУВАННІ ЕФЕКТИВНОЇ ВЗАЄМОДІЇ ВЛАДИ ТА ГРОМАДСЬКОСТІ</b>                                                          | <b>144</b> |
| <b>Назаренко М.О., Мельничук В.С.</b><br><b>ЄВРОПЕЙСЬКІ ПРАКТИКИ ГРОМАДСЬКОГО КОНТРОЛЮ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ ТА МОЖЛИВОСТІ ЇХ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ В УКРАЇНІ</b>               | <b>149</b> |
| <b>Назаренко М.О., Побережна А.О.</b><br><b>АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ В УМОВАХ ВІЙНИ</b>                                                                | <b>157</b> |
| <b>Петрик М.М.</b><br><b>КАДРОВА ПОЛІТИКА У СФЕРІ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ: ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ТА ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ</b>                                                            | <b>164</b> |
| <b>Поворознюк С.П.,</b><br><b>МЕХАНІЗМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНИМ ПІДПРИЄМНИЦТВОМ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ</b>                                                            | <b>168</b> |
| <b>Росла І. В.</b><br><b>СПЕЦИФІКА ОФІЦІЙНО-ДІЛОВОГО МОВЛЕННЯ КЕРІВНИКА В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ: ПРАВОВІ ТА ЕТИЧНІ ВИКЛИКИ</b>                                                  | <b>178</b> |
| <b>Рузакова О.В.,</b><br><b>ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ КІБЕРБЕЗПЕКОЮ В УКРАЇНІ</b>                                                                                                     | <b>184</b> |
| <b>Савишен Я.О.,</b><br><b>ІНФОРМАЦІЙНІ СИСТЕМИ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТНО-ГРАНТОВОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ ТА БІЗНЕС-СЕРЕДОВИЩІ</b> | <b>191</b> |

УДК 351.82:334.012.32

**Поворознюк С.П.,**

здобувач наукового ступеня доктор філософії

Вінницького державного педагогічного університету

імені Михайла Коцюбинського,

м. Вінниця

## **МЕХАНІЗМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНИМ ПІДПРИЄМНИЦТВОМ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ**

***Анотація.** У статті досліджено механізми публічного управління соціальним підприємництвом в умовах воєнного стану та обґрунтовано їх роль у забезпеченні соціальної стійкості держави, підтримці вразливих категорій населення і післявоєнному відновленні України.*

*Запропоновано напрями вдосконалення системи публічного управління, зокрема розроблення спеціального законодавства щодо соціального підприємництва, впровадження механізмів пільгового кредитування, державного співфінансування, грантової підтримки та податкового стимулювання.*

*Доведено, що інтеграція соціального підприємництва у систему публічного управління та регіонального розвитку сприятиме підвищенню соціальної згуртованості, активізації економічної діяльності територіальних громад, зміцненню соціальної безпеки держави та формуванню ефективних механізмів післявоєнного відновлення України.*

***Ключові слова:** публічне управління, соціальне підприємництво, воєнний стан, соціальна стійкість, післявоєнне відновлення.*

***Актуальність.** У сучасних умовах розвитку України особливого значення набуває проблема забезпечення соціальної стійкості держави, підтримки вразливих категорій населення та формування ефективних механізмів взаємодії*

між державою, громадянським суспільством і бізнесом. Повномасштабна війна суттєво загострила соціально-економічні проблеми, зумовивши зростання безробіття, внутрішньої міграції, рівня бідності та соціальної вразливості населення. У цих умовах важливу роль починає відігравати соціальне підприємництво як інструмент вирішення суспільно значущих проблем шляхом поєднання підприємницької діяльності із соціальною місією.

Соціальне підприємництво в умовах воєнного стану виступає не лише джерелом економічної активності, а й важливим механізмом підтримки ветеранів, внутрішньо переміщених осіб, осіб з інвалідністю, малозабезпечених верств населення та інших соціально вразливих груп. Такі підприємства сприяють створенню нових робочих місць, розвитку місцевих громад, наданню необхідних соціальних послуг і формуванню соціальної згуртованості. Водночас ефективність їх функціонування значною мірою залежить від наявності дієвих механізмів публічного управління та державної підтримки.

Незважаючи на зростання ролі соціального підприємництва в Україні, система його публічного управління залишається недостатньо сформованою. Серед основних проблем можна виокремити відсутність комплексної нормативно-правової бази, недостатній рівень фінансової та інституційної підтримки, обмеженість механізмів державного стимулювання, низький рівень інтеграції соціального підприємництва у систему регіонального розвитку та соціальної політики. В умовах воєнного стану окреслені проблеми ще більше посилюються через нестабільність економічного середовища, обмеженість бюджетних ресурсів та необхідність оперативного реагування на нові соціальні виклики.

Саме тому дослідження механізмів публічного управління соціальним підприємництвом є особливо актуальним, оскільки передбачає аналіз інструментів державного регулювання, управлінських механізмів підтримки соціально орієнтованого бізнесу та формування ефективної системи взаємодії органів влади, громадського сектору й підприємницьких структур. Важливого значення набуває розроблення нових управлінських підходів до стимулювання

розвитку соціального підприємництва як елемента післявоєнного відновлення економіки та соціальної сфери України. До того ж, у контексті євроінтеграційних процесів важливим є впровадження сучасних механізмів публічного управління, що базуються на принципах партнерства, відкритості, соціальної відповідальності та сталого розвитку. Все це потребує наукового обґрунтування нових підходів до формування державної політики у сфері соціального підприємництва та визначення ефективних інструментів її реалізації в умовах воєнного стану, що зумовлено необхідністю посилення соціальної стійкості держави, підтримки соціально вразливих категорій населення, розвитку інноваційних форм соціально-економічної діяльності та вдосконалення системи державного управління у цій сфері відповідно до сучасних викликів і нагальних потреб українського суспільства.

**Мета статті** полягає в обґрунтуванні теоретико-методичних засад та розробленні практичних рекомендацій щодо вдосконалення механізмів публічного управління соціальним підприємництвом в умовах воєнного стану, з урахуванням необхідності підвищення соціальної стійкості держави, підтримки вразливих верств і категорій населення, розвитку партнерської взаємодії між органами влади, бізнесом і громадянським суспільством, а також адаптації європейського досвіду державного регулювання соціального підприємництва до сучасних умов розвитку України.

**Результати статті.** У сучасних умовах розвитку України соціальне підприємництво набуває особливого значення як інструмент вирішення соціально-економічних проблем, що загострилися внаслідок повномасштабної війни. Збройна агресія РФ проти української держави здійснює глибокі соціальні, економічні та гуманітарні негативні наслідки: величезні втрати людських ресурсів, масштабні руйнування і знищення критичної і соціальної інфраструктури, житлового фонду. Мільйони громадян змушені були залишити свої домівки, втратили робочі місця, не мають доступу до належної освіти й медичних послуг. Наразі всебічна підтримка постраждалих верств населення, швидка та ефективна відбудови зруйнованих територій стають пріоритетними

завданнями для органів публічної влади в Україні. Водночас, значна обмеженість бюджетних фінансових ресурсів та загострення соціальних проблем потребують нових підходів до публічного управління процесами ефективного відновлення соціальної інфраструктури та підтримки потерпілих від наслідків повномасштабної війни. За таких умов найбільш ефективними інструментами щодо залучення ресурсів і створення гнучких державних механізмів реагування на соціогуманітарні виклики виступає розвиток публічно-приватного партнерства [3, 8], а також розширення соціального підприємництва.

У цій сфері досить важливою складовою є запровадження дієвих механізмів державного стимулювання до ефективного партнерства з бізнесом у сфері соціальної відповідальності. Виникає необхідність передбачення належного фінансового та організаційного сприяння реалізації соціально значущих ініціатив підприємств, зокрема через застосування механізмів державного співфінансування, вільного доступу до грантів чи публічного визнання компаній, які застосовують у своїй діяльності високі стандарти корпоративної відповідальності. Необхідним є також використання системи нематеріального стимулювання, зокрема включення до національних рейтингів, державних відзнак або рекомендацій у рамках державних закупівель [4]. При цьому, воєнний стан суттєво трансформував систему суспільних відносин, актуалізував потребу у формуванні нових механізмів соціальної підтримки населення та зумовив необхідність пошуку ефективних моделей взаємодії держави, бізнесу й громадянського суспільства. За таких умов соціальне підприємництво виступає важливим елементом забезпечення соціальної стійкості держави та одним із перспективних напрямів публічного управління.

Завдяки потужному розвитку інформаційних систем і технологій в управлінні підприємствами, а також гнучкості, креативності, аналітики та глибокому розумінню місцевих потреб соціальні підприємці забезпечують значний вплив і внесок у розвиток територіальних громад. Відтак, поширення розвитку соціального підприємництва має особливе значення для української економіки, яка нині стикається з гострими соціально-економічними викликами і

загрозами, зумовленими тривалим воєнним станом [6, 7]. Водночас, необхідно відзначити юридичну невизначеність у чинному нормативно-правовому полі та відсутність законодавчого врегулювання соціального підприємництва в Україні. Соціальні підприємства вимушені відкрито конкурувати зі звичайними комерційними підприємствами, а формування соціального значення несе за собою додаткові витрати, що значно знижує їх конкурентоспроможність [9].

Для активізації підприємницької діяльності в громадах й диверсифікації локальної економіки органи місцевого самоврядування мають забезпечити запровадження сучасних інформаційних систем і технологій в управлінській діяльності, здійснювати системну й комплексну підтримку розвитку бізнес-середовища у територіальних громадах в коротко- й середньостроковій перспективі. Усі отримані результати потребують чіткого визначення та відображення у планувальних документах кожної територіальної громади (планах, стратегіях розвитку, місцевих програмах розвитку тощо) [1, 5], а також проведення соціально-демографічного прогнозування для ефективної реалізації стратегії економічного розвитку [2].

Наукове обґрунтування та практичне запровадження отриманих результатів базується на аналізі сучасних концепцій публічного управління, теорії соціальної економіки та практики функціонування соціальних підприємств у країнах Європейського Союзу. Світовий досвід вказує на те, що найбільш ефективними є моделі управління, які ґрунтуються на принципах партнерства, децентралізації, соціальної відповідальності та міжсекторальної взаємодії. У цьому контексті доведено, що система публічного управління соціальним підприємництвом має базуватися на поєднанні адміністративних, економічних, правових та організаційних механізмів. За своєю суттю соціальне підприємництво поєднує економічну діяльність із соціальною місією та орієнтується на розв'язання суспільно значущих проблем шляхом використання прозорих ринкових механізмів. На відміну від традиційного бізнесу, головною метою соціального підприємництва є не максимізація прибутку, а досягнення позитивного соціального ефекту. Водночас прибуткова діяльність виступає необхідним

інструментом забезпечення фінансової стійкості таких підприємств та можливості реалізації їх соціальних функцій і місій.

Проте, необхідно зазначити, що сучасна система публічного управління соціальним підприємництвом в Україні характеризується фрагментарністю та недостатнім рівнем нормативно-правового забезпечення. На законодавчому рівні відсутнє чітке визначення статусу соціального підприємства, що ускладнює процес формування державної політики у цій сфері. Крім того, обмеженість фінансових ресурсів та недостатній рівень координації між органами державної влади і місцевого самоврядування негативно впливають на розвиток соціально орієнтованого бізнесу.

Сучасна ситуація вказує на те, що в умовах воєнного стану соціальне підприємництво виконує низку важливих функцій, серед яких пріоритетними є такі: 1) створення нових робочих місць для внутрішньо переміщених осіб та ветеранів; 2) забезпечення соціальної інтеграції вразливих груп населення; 3) підтримка місцевих громад; 4) надання гуманітарних і соціальних послуг; 5) сприяння економічному відновленню територій. Саме тому ефективне функціонування соціального підприємництва потребує формування дієвих механізмів публічного управління, здатних забезпечити його інституційну, фінансову та організаційну підтримку.

Як наслідок, виникає нагальна необхідність розробки комплексного механізму публічного управління соціальним підприємництвом, який включатиме такі складові:

- нормативно-правове регулювання;
- фінансово-економічну підтримку;
- інформаційно-консультаційне забезпечення;
- інституційну підтримку;
- механізми міжсекторального партнерства;
- моніторинг та оцінювання соціального ефекту діяльності соціальних підприємств.

При цьому вважаємо, що одним із ключових напрямів удосконалення

публічного управління є формування сприятливого нормативно-правового середовища. Це потребує розробки окремого законодавчого акту щодо соціального підприємництва, який визначатиме правовий статус соціального підприємства, критерії його діяльності, механізми державної підтримки та систему стимулювання соціально орієнтованого бізнесу. А відтак, наявність чіткої нормативної бази сприятиме підвищенню прозорості функціонування соціальних підприємств та активізації їх подальшого розвитку.

Важливим результатом дослідження стало обґрунтування необхідності впровадження фінансово-економічних механізмів підтримки соціального підприємництва, де досить ефективними інструментами можуть бути:

- пільгове кредитування;
- державні грантові програми;
- податкові стимули;
- компенсаційні механізми;
- підтримка через державні та місцеві програми розвитку підприємництва.

Такі заходи дозволять підвищити фінансову стійкість соціальних підприємств та стимулювати їх участь у вирішенні соціальних проблем.

Значну увагу необхідно приділяти ролі органів місцевого самоврядування у розвитку соціального підприємництва, оскільки саме на місцевому рівні формується найбільш ефективна система взаємодії між громадою, бізнесом та владою. У зв'язку з цим обґрунтовуються необхідність інтеграції соціального підприємництва у регіональні стратегії розвитку територіальних громад та програми післявоєнного відновлення територій.

Дослідження також підтвердило важливість інформаційно-консультаційної підтримки соціального підприємництва. Значна частина потенційних соціальних підприємців не володіє достатнім рівнем знань щодо механізмів започаткування та ведення соціального бізнесу. У зв'язку з цим пропонується створення спеціалізованих центрів підтримки соціального підприємництва, які забезпечуватимуть консультування, навчання, менторську підтримку та інформаційний супровід.

В умовах воєнного стану особливого значення набуває розвиток партнерських механізмів взаємодії між державою, міжнародними організаціями, бізнесом та громадянським суспільством. Саме тому залучення міжнародної технічної допомоги та грантових програм сприятиме розширенню фінансових можливостей соціальних підприємств та їх інтеграції у міжнародні соціально-економічні проєкти.

Отже, результати дослідження підтверджують, що соціальне підприємництво є важливим інструментом забезпечення соціальної стійкості держави в умовах воєнного стану, а ефективність його функціонування значною мірою залежить від рівня розвитку механізмів публічного управління. Запропонований системний підхід до формування механізмів державної підтримки соціального підприємництва в умовах воєнного стану, з урахуванням сучасних викликів та потреб післявоєнного відновлення України, має передбачати інтеграцію соціально орієнтованого бізнесу у систему публічного управління та регіонального розвитку. Практичне значення результатів дослідження полягає у можливості використання запропонованих підходів органами державної влади та місцевого самоврядування при розробленні програм підтримки соціального підприємництва, формуванні стратегій регіонального розвитку та вдосконаленні державної соціальної політики. Розглянуті механізми публічного управління можуть бути також використані громадськими організаціями та суб'єктами соціального підприємництва для підвищення ефективності їх діяльності. Загалом формування комплексної системи державної підтримки соціального підприємництва сприятиме підвищенню соціальної згуртованості, активізації економічної діяльності та забезпеченню ефективного післявоєнного відновлення України.

**Висновки.** У результаті проведеного дослідження встановлено, що соціальне підприємництво в умовах воєнного стану набуває важливого значення як інструмент забезпечення соціальної стійкості держави, підтримки вразливих категорій населення та активізації соціально-економічного розвитку територіальних громад. Доведено, що в сучасних умовах соціальне

підприємництво виконує не лише економічну, але й важливу соціальну функцію, спрямовану на вирішення суспільно значущих проблем, інтеграцію внутрішньо переміщених осіб, підтримку ветеранів, створення робочих місць та розвиток локальних ініціатив.

Визначено, що ефективне функціонування соціального підприємництва значною мірою залежить від наявності дієвих механізмів публічного управління. Визначено, що сучасна система державного регулювання у цій сфері характеризується недостатнім рівнем нормативно-правового забезпечення, обмеженістю фінансової підтримки, недостатньою координацією між органами влади та слабким розвитком інституційної інфраструктури підтримки соціального підприємництва. На основі цього доведено необхідність формування комплексного механізму публічного управління соціальним підприємництвом, який має базуватися на поєднанні нормативно-правових, фінансово-економічних, організаційних та інформаційно-комунікаційних інструментів. Обґрунтовано доцільність удосконалення законодавчої бази, впровадження механізмів пільгового фінансування, розвитку партнерства між державою, бізнесом та громадянським суспільством, а також інтеграції соціального підприємництва у систему регіонального розвитку та післявоєнного відновлення України.

Важливим результатом дослідження стало визначення ролі органів місцевого самоврядування у стимулюванні розвитку соціального підприємництва. Встановлено, що саме на місцевому рівні можлива найбільш ефективна реалізація програм підтримки соціально орієнтованого бізнесу, врахування потреб громад та забезпечення міжсекторальної взаємодії. Запропоновані механізми можуть бути також використані суб'єктами соціального підприємництва для підвищення ефективності їх діяльності та посилення соціального впливу.

Перспективи подальших наукових розвідок у даному напрямі доцільно пов'язати з поглибленим дослідженням міжнародного досвіду публічного управління соціальним підприємництвом та можливостей його адаптації до

українських умов. Особливої уваги потребують питання оцінювання соціального ефекту діяльності соціальних підприємств, розроблення механізмів цифровізації системи державної підтримки соціального підприємництва, удосконалення фінансових інструментів стимулювання соціально орієнтованого бізнесу та формування моделей партнерської взаємодії між державою, громадами й міжнародними організаціями. Подальші наукові дослідження мають бути спрямовані на розроблення інноваційних управлінських механізмів, здатних забезпечити ефективний розвиток соціального підприємництва як важливого елемента сучасної системи публічного управління України.

### Список використаних джерел

1. Джегур Г. В., Семеновський А. А. Механізми публічного управління соціально-економічним розвитком громад в умовах режиму воєнного стану. *Публічне урядування*. 2025. № 1 (42). С. 16–23. DOI: [https://doi.org/10.32689/2617-2224-2025-1\(42\)-2](https://doi.org/10.32689/2617-2224-2025-1(42)-2).
2. Дороніна О. А., Мазур Г. Ф., Климчук О. В., Якімова Н. С. Значення соціально-демографічного прогнозування в реалізації стратегії економічного розвитку. *Економіка та держава*. 2021. № 3. С. 14–17. DOI: [10.32702/2306-6806.2021.3.14](https://doi.org/10.32702/2306-6806.2021.3.14).
3. Карлова В., Гаєвська Л. Механізми публічно-приватного партнерства в соціогуманітарній сфері в умовах збройної агресії проти України. *Аспекти публічного управління*. 2025. № 13 (3). С. 82–91. DOI: <https://doi.org/10.15421/152534>.
4. Катихін Є. О. Організаційно-правові засади забезпечення професійної діяльності державних службовців у системі забезпечення соціальної відповідальності бізнесу. *Національні інтереси України*. 2025. № 8 (13). С. 890–902. DOI: [https://doi.org/10.52058/3041-1793-2025-8\(13\)-890-902](https://doi.org/10.52058/3041-1793-2025-8(13)-890-902).
5. Климчук О. В. Інформаційні системи і технології в управлінні: конспект лекцій. Вінниця: ДонНУ імені Василя Стуса, 2021. 160 с. URL: <https://surl.lt/rrcxff>.

6. Климчук О. В. Сучасні процеси розвитку в Україні інформаційних систем і технологій в управлінні підприємствами. *Актуальні проблеми, пріоритетні напрямки та стратегії розвитку України: тези доповідей I Міжнародної науково-практичної онлайн-конференції*, м. Київ, 15 березня 2021 року. Київ: ІТТА, 2021. С. 199–201.

7. Радько В.М., Мацюра С.І., Гевко Д.Я. Соціальне підприємництво в умовах воєнних викликів: адаптація міжнародного досвіду та стратегія сталого розвитку. *Економічний простір*. 2025. № 206. С. 126–132. DOI: <https://doi.org/10.30838/EP.206.126-132>.

8. Самборська О.Ю., Климчук О.В. Негативний вплив війни на зайнятість та доходи українців. *Інноваційна економіка*. 2023. №3 (95). С. 63–69. DOI: <https://doi.org/10.37332/2309-1533.2023.3.8>.

9. Теслюк С., Демчук І. Розвиток соціального підприємництва в Україні в умовах воєнного стану. *Економічний часопис Волинського національного університету імені Лесі Українки*. 2022. С. 116–125. DOI: <https://doi.org/10.29038/2786-4618-2022-04-116-125>.

**УДК 351:81'276.6:174**

**Росла І. В.**

Здобувач ОС магістр

кафедри управління та адміністрування Комунального закладу вищої освіти «Вінницька академія безперервної освіти»

м. Вінниця

**Науковий керівник: Білик О. О.**

професор, доктор наук з державного управління Комунального закладу вищої освіти «Вінницька академія безперервної освіти»

м. Вінниця